
'Vaar naar het diepe'

(Interactieve) bezinningen voor ieder van ons

Het is belangrijk onszelf te voeden en te 'herbronnen' en dit niet enkel voor anderen te beogen. Deze bezinning nodigt uit tot stilvallen, delen en elkaar te beluisteren om zo tot verdieping te komen.

Uitgeprobeerd op Wepsvergaderingen of overlegmomenten van Don Bosco Vorming & Animatie hebben ze hun deugdelijkheid en haalbaarheid bewezen. We wensen jullie evenveel energie en inspiratie toe.

"Hij stapte in een van de boten, die van Simon was, en vroeg hem een eindje van het land weg te varen; hij ging zitten en gaf de menigte onderricht vanuit de boot. Toen hij was opgehouden boot met spreken, zei hij tegen Simon: 'Vaar naar diep water en gooi jullie netten uit om vis te vangen.' Simon antwoordde: 'Meester, de hele nacht hebben we ons ingespannen en niets gevangen. Maar als u het zegt, zal ik de netten uitwerpen.' En toen ze dat gedaan hadden, zwom er zo'n enorme school vissen in de netten dat die dreigden te scheuren. Ze gebaarden naar de mannen in de andere dat die hen moesten komen helpen; nadat dezen bij hen waren gekomen, vulden ze de beide boten met zo veel vis dat ze bijna zonken." (Lc5,3-7)

**samen
DON BOSCO
zijn plaats
geven**

14. Vier kaarsen in Bethlehem

Concrete informatie

Benodigheden	Een doek, zand, drie houten figuren die Youssef, zijn vader en de priester voorstellen (mogen ook gewone houten blokjes zijn), vier kleine kaarsjes (bruin, paars, rood en wit), iets om de kaarsjes mee in te pakken (moet wel snel uitgepakt kunnen worden tijdens het verhaal), stenen voor de grot, sfeerverlichting (kerstlichtjes, theelichtjes) een geurbrander met lavendelolie, een grote mat en kussens om op te zitten, voor elke deelnemer een klein attribuut, het verhaal van vier kaarsen in Betlehem (zie bijlage)
Accommodatie	Liefst een sacrale ruimte, een binnenhuiskapel is hiervoor zeer geschikt. Maar je kan ook in een klas of ander lokaal de juiste sfeer scheppen.
Duur	Met een kleine groep een 30- tal minuten
Groepsgrootte	Een groep van 6 à 8 personen is ideaal, het kan ook met meer maar dan heb je voor de nabespreking meer tijd nodig om iedereen de kans te geven om iets te vertellen.
Vorbereiding	Het verhaal inoefenen, het materiaal voor het verhaalspel in de juiste volgorde klaar zetten en een sacrale sfeer creëren.

Algemene informatie

- Doelstelling

Een rust- en stiltemoment ervaren in groep, samen een Christelijk verhaal zintuiglijk ervaren en verbinden met ons eigen leven.

- Beschrijving

- Stap 1: de aanwezigen worden verwelkomd en uitgenodigd om binnen te komen en plaats te nemen op één van de kussens die klaar liggen rond een opgevouwen doek.
- Stap 2: Wanneer iedereen rustig zit, ontvouwt je het doek met daarin het zand. Je verspreidt het zand (= met je hand rustig openvegen) over de volledige oppervlakte van het doek. De figuren en andere attributen voor het verhaal worden op de juiste plaats in het zand geplaatst.
- Stap 3: je vertelt en speelt rustig het verhaal van de vier kaarsen in Betlehem. Als verteller zorg je ervoor dat je zeer aandachtig kijkt naar het materiaal waarmee je het verhaal speelt. Zo zorg je voor de volledige aandacht op het verhaal.
- Stap 4: wanneer het verhaal volledig verteld en gespeeld is, vraag je aan de aanwezigen om in stilte na te denken over de vraag 'bij welke kaars

zou jij je op dit moment plaatsen? Je geeft iedereen een klein attribuut en nodigt hen uit om het rustig te plaatsen bij de kaars die ze in gedachte hebben.

- Stap 5: geef iedereen kort de kans om er iets over te vertellen. Er wordt gewoon naar elkaar geluisterd. Na de uitwisseling bedank je iedereen en sluit je rustig af.
- Aandachtspunten
Rustig je tijd nemen en de juiste sfeer (alle zintuigen prikkelen) creëren is essentieel voor deze ervaring. Door de intieme sfeer met het gebruik van kaarsen, sfeerverlichting en lavendelgeur is het voor iedereen aangenaam en veilig om te spreken.
- Variaties
Dit kan met eender welk verhaal gespeeld worden. Het is gebaseerd op de methode van Godly Play.

Het verhaal van de vier kaarsen in Bethlehem

In Tyrus, een havenstad in het zuiden van Libanon, leefde Youssef met zijn ouders midden de drukke bazaar. Zijn vader was koopman en elk jaar in december trok hij naar de jaarmarkt in Jeruzalem. Voor hij terugkeerde, bracht hij altijd een kort bezoek aan Bethlehem, om er als goede Christen te bidden bij de grot waar Jezus geboren was. Hoe zou je het anders volhouden als Christen in dat moeilijke land?

Toen Youssef twaalf was, was hij dolgraag met vader meegereisd naar Jeruzalem. Maar hij mocht niet mee voor hij zestien zou zijn en zijn vader zou kunnen helpen. Youssef zei:

'Als ik nu niet mee mag, wil je dan deze kaars voor me plaatsen bij de grot in Bethlehem?' En zijn vader nam dit voorstel aan en plaatste de bruine kaars in de grot.

Een priester merkte dit en vroeg: 'Mijnheer, waarom brand je een bruine kaars en niet een witte?' De vader zei: 'Mijn zoon Youssef heeft me deze meegegeven.'

Thuisgekomen beantwoordde Youssef de vraag zo: 'Bruin is de kleur van de aarde en de meester op school vertelt dat wij leven dankzij de aarde. Dat God ons de aarde gegeven heeft en ons nog altijd schenkt. Daarom wil ik God eren met die bruine kaars.'

Toen Youssefs vader het volgende jaar opnieuw naar Jeruzalem trok, vroeg Youssef opnieuw een kaars te mogen meegeven. Hij gaf een kaars mee die in een doek gewikkeld was. Toen zijn vader de kaars uit het doek haalde in Bethlehem, was hij verbaasd een paarse kaars te zien. Ook de priester die de vader herkende van vorig jaar was verrast. En beiden vroegen: 'Waarom een paarse kaars?'

Terug thuisgekomen antwoordde Youssef: 'Ik ben soms te bezorgd om de aardse dingen van het leven en ik vergeet daarbij God en de hemel: daarom wil ik boete doen: leren om niet alleen met mezelf bezig te zijn. Daarom bied ik God deze paarse kaars aan.'

Toen de vader het volgende jaar zich opnieuw klaarmaakte voor de reis naar Jeruzalem, kwam Youssef naar hem toe met een pakje. 'Opnieuw een kaars?' vroeg zijn papa, 'en welke kleur heeft de kaars nu?' Youssef opende het pakje en toonde verlegen een rode kaars. 'En waarom rood?', vroeg zijn vader. 'Wel vader, door boete te doen heb ik geleerd dat ik niet gelukkig kan leven zonder de andere mensen graag te zien. Ik moet doen wat Jezus zei: 'Heb elkander lief!' Ik wil dit proberen, elke dag een beetje beter.' Vader werd er ook wat verlegen van, maar dacht fier bij zichzelf: 'Youssef wordt groot.' En hij nam de kaars mee naar Bethlehem.

Na de winter kwam de zomer en Youssef werd eindelijk zestien en begon zijn vader te helpen in de bazaar. En toen het december werd, werd Youssef alsmear stiller, tot op een avond dat hij met vader alles aan het binnenbrengen was om hun winkel af te sluiten.

Opeens bleef vader staan en zei 'Youssef, wil je met me mee naar de jaarmarkt in Jeruzalem?' Youssefs ogen begonnen te stralen en hij omhelsde zijn vader. Hij riep: ' Oh , vader hier heb ik zo naar verlangd!' De volgende dagen leefde hij vol vreugde en spanning tot hij met vader kon vertrekken naar Jeruzalem.

Dit jaar, bij terugkeer van de jaarmarkt, stond hij zelf bij de geboortegrot met een pak onder de arm. Heel ernstig en stil haalde hij een mooie witte kaars te voorschijn en plaatste die bij de andere drie.

De priester herkende de vader meteen en kwam hen begroeten. Youssef werd aan de priester voorgesteld. Toen de priester alles hoorde, zei hij: 'Jongen, een witte kaars die brandt... zo zouden alle mensen moeten zijn: geboren uit de aarde, gezuiverd van zelfzucht en brandend van liefde. Dan is het alle dagen Kerstmis, het feest van God - in - ons - midden.'

Sinds dat jaar brandde Youssef elk jaar vier kaarsen in de weken van de voorbereiding op de grote reis, eerst een bruine, dan een paarse, vervolgens een rode en tenslotte een witte.
En sedertdien doen Christenen hem na en plaatsen vier kaarsen op een krans.